

Arbejdere. Man foreslog Nedsættelse af en Kommission, sammensat af franske og italienske Arbejdere til at udvirke Fred i den Anledning, men det lykkes mig i Forening med Generalsekretæren at faa det afværget som liggende uden for Bureauets Opgave at fatte en saadan Beslutning. Det skal betjenes til alle Sider fuldstændig neutralt ved at søge at samle alle til Fredens Bevarelse, endog saa alle dem, man plejer at betegne som Militarister. Enten de ville vedkende sig denne Betegnelse eller ej, sige de alle, at de ønske at medvirke til Fredens Bevarelse. Jeg haaber derfor, at de Indvendinger, man for Øjeblikket har at gøre mod en saa overordentlig besteden Understøttelse til et internationalt Foretagende, ville tabe sig i Tidens Løb, og at denne Bevilling ad Måre maa kunne blive ført frelst gennem hele Rigsdagen. Jeg haaber, at den vil blive vedtagen her i Tinget med betydeligt Flertal, men jeg tilstaa, at jeg har ikke nogen stor Tro paa, at den vil komme frelst gennem det andet Ting. Derimod har jeg en stærk Tillid til, at det skal lykkes senere at faa en saadan Understøttelse ikke alene fra Svejts, hvorfra vi nu have den, men efterhaanden fra flere og flere Stater.

Ordføreren (H. Holm): Jeg er i al Almindelighed enig med det ærede Medlem for Ringløbing (S. C. Christensen) i, at man ogsaa paa Udenrigsministeriets Budget skal søge at spare, hvor man kan gøre det. Men man skal paa dette Omraade som paa alle andre passe vel paa ikke at spare paa Stillingen og lade Daleren løbe, og man maa derfor i de enkelte Tilfælde tage under Overvejelse, hvad der er sand Sparommelighed. Jeg kan ikke se rettere, end at det Skridt, som vi f. Eks. gjorde i Hjør, da vi sendte en overordentlig Gesandt til Spanien, uagtet det kostede en Del Penge, i Virkeligheden var en sparjommelig Foranstaltning. Jeg ved ikke, om den ærede Minister er i Stand til nøjagtigt at bevise det, som han udtalte nu, og som han ogsaa udtalte under Forhandlingerne i Udvalget, nemlig at Island allerede i Kraft af den ny Traktat havde tjent 350,000 Kr. og Færøerne 50,000 Kr. Men selv om disse Tal ikke skulde lade sig fastholde, er der dog vist ingen Tvivl om, at den Traktat, som vi have faaet afsluttet med Spanien, er saa fordelagtig for Island og Færøerne og derved gennem for den danske Stat, at disse Penge have været overordentlig vel anvendte. Men nu er Forholdet det, at Traktaten, uagtet den er afsluttet mellem Regeringerne, dog ikke endnu er bleven bragt endelig i Havn,

og jeg tror derfor, at det vilde være uklogt, om vi nu udtrykkelig besluttede, at dermed var vor Forbindelse med Spanien forbi. Det er jo ikke ubekendt, at vi en Gang før have staaet paa Nippet til at faa afsluttet en Traktat med Spanien. Ogsaa den Gang havde vi faaet den afsluttet med den spanske Regering, det var den 29de Marts 1884. Men det vil ogsaa være i det høje Tings Grindring, hvorledes det efter flere Mårs Forhandling endte med, at denne Traktat — og jeg mener, at det skete med Rette — blev forkastet af det danske Folketing. Det er ogsaa bekendt, at det valgte stor Uvilje i Spanien, at man, efter at man havde afsluttet Traktaten, fik den forkastet herhjemme. Og jeg tror, at der let kunde opstaa Bauskeligheder, hvis det rygtedes i Spanien, at vi nu havde besluttet helt at afbryde al Forbindelse med dette Land, inden denne Traktat endnu er bleven godkendt af Cortes, og derfor tror jeg virkelig, at det fra alle Sider set vil være forstandigt at opretholde Forbindelsen med Spanien i alt Fald saa længe, indtil man er sikker paa, at denne Traktat er i Havn, og jeg tror, at der ogsaa efter den Tid vil være meget, som taler for, at opretholde en vis Forbindelse med Spanien. Forholdet er jo det, at vor Handel med Spanien har taget et større og større Omfang, og vi maa jo haabe, at det i Fremtiden maa være et af de Lande, med hvilke vi faa en levende Handelsforbindelse. Men der vil der komme mange Lejligheder, hvor det vil være af stor Betydning, at vi ikke staa uden diplomatisk Forbindelse eller uden i alt Fald en Generalkonsul. Navnlig vil der, naar vi en Gang komme til en alvorlig Forhandling om Toldspørgsmaalet, naar Spørgsmaalet om Vintoldens Forandring kommer op, ikke være Tvivl om, at det vil være overordentlig vigtigt, at vi da kunne drive Forhandling med Spanien om Muligheden af at forandre Vintolden. Derfor synes jeg, det er letindigt nu at beslutte, at vi overhovedet ikke ville have nogen Forbindelse med Spanien. Formen for Forbindelsen have vi holdt fuldstændig aaben, og jeg er bange for, at der i den højtærede Ministers Udtalelse skulde være noget, der kunde misforstås. Han har nemlig i Udvalget antydet denne Ordning, at den italienske Gesandt akkrediteredes i Madrid, og at dertil bevilgedes 8,000 Kr., 6,000 Kr. til Gesanden, og 2,000 Kr. til — jeg ved ikke om det var en Attaché, der skulde være i hans Sted i Italien, medens han var i Madrid. Nu har Udvalget ikke villet tiltræde denne Ordning som fast Ordning. Derimod er man gaaet ind paa at bevilge